

Sygn. akt VII Ka 746/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant st. sekr. sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale oskarżyciela publicznego sierż. szt. Agnieszki Szlachtowicz-Pelawskiej

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2014r.

sprawy J. M.

obwinionego o wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 17ust.1 pkt.1 ust. 2 ustawy Prawo o Ruchu Drogowym na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 16 czerwca 2014r., sygn. akt IX W 796/14

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę Sądowi Rejonowemu w Olsztynie do ponownego rozpoznania przekazuje.

Sygn. akt VII Ka 746/14

UZASADNIENIE

J. M. został obwiniony o to, że w dniu 25 października 2013 r. o godz. 10:40 w O. na ul. (...), kierując pojazdem marki R. o nr rej. (...) podczas włączania się do ruchu nie zachował szczególnej ostrożności, nie udzielił pierwszeństwa przejazdu dla kierującego rowerem, który jechał po chodniku, w wyniku czego doprowadził do zderzenia i uszkodzenia pojazdu oraz stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

tj.za wykroczenie z art. 86§1 kw w związku z art. 17 ust.1, pkt. 1, ust. 2 ustawy prawo o ruchu drogowym.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie IX W 796/14

obwinionego J. M. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu

Powyższy wyrok w całości zaskarżył oskarżyciel publiczny i zarzucił mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych (art.438 pkt. 3 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpow) przyjętych za podstawę wyroku, polegający na przyjęciu, że obwiniony nie dopuścił się czynu zabronionego, pomimo wątpliwości wynikających z zeznań obwinionego i świadków.

2. obrazę przepisów prawa procesowego (art.438 pkt 2 kpk w zw. z art. 109§2 kpow), w szczególności art. 7 kpk w związku z art. 8 kpow , mającą bezpośredni wpływ na treść orzeczenia:

a/ poprzez pobieżną i wybiórczą analizę zebranego materiału dowodowego, wyjaśnień obwinionego J. M. i uznaniu ich za wiarygodne w znacznej części, oraz poprzez wybiórczą analizę opinii biegłego

b/ przez nie przesłuchanie samego pokrzywdzonego małoletniego J. P.

Wskazując na powyższe jak się wydaje wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Nie przesądzając rozstrzygnięcia w sprawie podnieść należy, że apelacja wskazująca na potrzebę uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania jest zasadna.

Przede wszystkim zgodzić się należy z zarzutem oskarżyciela dotyczącym braku przesłuchania małoletniego pokrzywdzonego. J. P. ma wprawdzie jedynie 14 lat, to jednakże nie sposób przyjąć aby ta okoliczność stanowiła przeszkodę dla odebrania od niego zeznań. Natomiast z uwagi na to, że jest on pokrzywdzonym, jego relacja stanowi bardzo istotny dowód w sprawie, zwłaszcza w zakresie toru jazdy i rozwijanej rowerem prędkości. Bezsporne jest bowiem to, że takie okoliczności mają niebagatelne znaczenia dla ustalenia kwestii odpowiedzialności obwinionego za zarzucany mu czyn.

Tym samym przy ponownym rozpoznaniu konieczne jest przesłuchanie wyżej wymienionego w charakterze świadka na okoliczność przebiegu zdarzenia tym bardziej, że istnieje sprzeczność co do kwestii czy rowerzysta poruszał się bezpośrednio przy budynku czy też nieco dalej od niego i mając po lewej stronie drzewo- k.89. Dopiero po przeprowadzeniu tej czynności procesowej Sąd I instancji rozważy czy konieczne jest w sprawie dopuszczenie dowodu z opinii biegłego- uzupełniającej czy też nowej.

Zauważyć przy tym należy, że dokonując oceny zdarzenia na uwadze należy mieć zarówno poruszanie się rowerzysty po chodniku (nie ma tam wydzielonej ścieżki rowerowej) ale z przyczyn podawanych przez jego matkę jak i przecinanie się drogi dojazdowej i chodnika, w którym to miejscu kierujący pojazdem winien wykazać się szczególną ostrożnością. Co więcej ta ostrożność winna być właśnie wzmożona z uwagi na charakter miejsca zdarzenia i związany z tym **wyjazd zza budynku gdzie dodatkowo widoczność utrudniona jest rosnącym tam drzewem.**

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok uchylono i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania – art.437§2 kpk, art.438pkt. 2-3 kpk.

Przy ponownym rozpoznaniu postępowanie winno być przeprowadzone z uwzględnieniem poczynionych uwag co winno pozwolić na trafne określenie kwestii odpowiedzialności J. M. za zarzucany mu czyn.